

XXIV. ročník oblastní přehlídky Štívadlo 2025,

Pořádá: Svaz českých divadelních ochotníků

Slunečník

2. číslo

Sál Základní školy generála

Heliodora Píky

30. dubna 2025 v 18:00

DS DIVOCH

Divadlo

Vřesinských

OCHotníků

MEZI NEBEM A ZEMÍ

Komedie

Autor: Pam Valentine

Překlad: Martin Fahrner

Režie: Jan Pírkla j.h.

OSOBY A OBSAZENÍ

Jack Cameron	Petr Duda j.h.
Susie Cameronova	Zdeňka Bajgarová
Mark Webster	Jan Lysek
Simon Willis	Martin Špička
Flic Willisová	Jana Šebestová j.h.
Marcia Bradshawová	I. Kasperová / A. Fojtková
Strážný anděl	H. Řeháčková / L. Vaněčková
Režie	Jan PírkI j.h.
Ozvučení, osvětlení	Vítězslav Řeháček j.h.
Scény, kostýmy, hudba	členové souboru / Mirek Kasper j.h.
Scénické dekorace	Ladislav Hudička / Mirek Kasper j.h.

O HŘE

Mladí manželé zakládají svou první domácnost a pronajmou si krásný starobylý dům se zahradou na klidném místě. On je začínající spisovatel, ona čeká dítě a oba jsou vděční, že je dům tak levný, i když v něm straší. Svižná a vtipná komedie, která jasně podtrhuje, co v životě stojí za to, a také fakt, že je třeba mít tyto hodnoty na zřeteli vždy a za jakýchkoli okolností. Inscenace s romantickou zápletkou od úspěšné britské scenáristky neotřele připomíná jedinečnost lidského bytí tady a teď a oslavuje lásku jako tu největší sílu, co hýbe nebem i zemí.

DIVADLO VŘESINSKÝCH OCHOTNÍKŮ - DIVOCH

Divadlo Vřesinských ochotníků bylo obnoveno v roce 2013. O dva roky později se jeho členové představili publiku svou první inscenací s názvem Klíče na neděli. Mezi nebem a zemí je už šestou inscenací spolku. Za obnovením ochotnické činnosti v obci Vřesina stojí Eva Palačková, kterou vystřídal Michal Král. Posledních šest let vede spolek Zdeňka Bajgarová. Členové spolku se aktivně účastní seminářů a hereckých dílen, které vedou profesionálové i zkušení ochotníci. Mají za sebou spolupráci s režiséry Ondřejem Bendou, Marií Dubskou a Janem Pirklem.

SLOVO O AUTORCE

Pam Valentine se narodila v Londýně v divadelní rodině, a v mládí řešila především otázku, jestli být scenáristkou nebo herečkou. Nakonec se rozhodla psát, protože se jí zdálo jednodušší scénář vytvořit, než se ho naučit.

Na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let minulého století napsala spolu s Michaelem Ashtonem pro Yorkshire Televison několik seriálů, z nichž přinejmenším dva patří do zlatého fondu britské televizní tvorby komediální: *You're Only Young Twice* (Mladý jsi jen dvakrát) a *That's My Boy* (To je můj kluk). Po krátkém odskoku k rozhlasové tvorbě začala od poloviny devadesátých let psát pro divadlo. Divadelní komedie *Láska mezi nebem a zemí* obletěla doslova celý svět.

SLOVO O REŽISERU

Jan Pírk je herec, moderátor a režisér s bohatými zkušenostmi v amatérském divadle. Trvale působí v Lidovém divadle v Krnově, kde hraje i režíruje, a za své herectví i režijní práce získal řadu ocenění na přehlídkách ochotnického divadla. Ve Vřesině hostuje jako režisér inscenace *Mezi nebem a zemí*, se souborem zkoušel od listopadu 2024. Kromě divadla natáčí reportáže pro Českou televizi a podílel se také na seriálu *Krematorium* z produkce Divadla Mír.

KULIČKIÁDA

DS DIVOCH VŘESINA

Kdo je pan Šmit?

19

25

3

INDEX
SPOKOJENOSTI

6,70

CELKEM: 47

HODNOCENÍ POROTY

Dvacátý čtvrtý ročník oblastní přehlídky Štívadlo 2025 zahájil soubor Divadlo vřesinských ochotníků. Mladý soubor (v průměru jim bylo 18 let) si vybral velmi hranou, ale také velmi náročnou absurdní komedii s existenciálními prvky Sébastiena Thiéryho Kdo je pan Schmitt? z roku 2009.

Mladému souboru s režisérkou Lenkou Kelnarovou nelze upřít odvalu při výběru hry a nasazení při její interpretaci. Je otázkou, zdali je tato dramaturgie pro tak nezkušený soubor vhodná, neb tato hra vyžaduje určitou hereckou i režijní zkušenost. Jak jí tedy uchopili vřesinští? Hlavní rovinou inscenace byla veselohra, existenciální rovina měla být prezentována v rovině totality, kterou mladí herci vidí v dnešní společnosti, aby však byla skutečně funkční, je potřeba ještě dramaturgických úprav a režijních zásahů. Lucembursko bylo změněno na Česko k většímu přiblížení situace divákovi, také jména postav byla počesttělá např. pan Belier alias pan Schmitt byl pan Beran alias pan Šmíd.

Diváci se velmi příjemně bavili, tedy komediální rovina hry se souboru do určité míry podařila, i přes nervozitu poměrně nezkušených herců a hereček. Je důležité upozornit, že šlo o první reprízu, takže bylo z jeviště místy cítit velkou nervozitu, neb hra nebyla ještě řádně „zajetá“.

Porota upozornila na rezervy v oblasti herecké práce, na přesnější vystavění dramatických situací, na dotažení některých dialogů a gagů.

Také v dramaturgické a režijní rovině jsou okénka, která je potřeba vyplnit a korigovat k vyznění absurdních situací, do kterých se dostávají hlavní postavy pan a paní Beranovi. Autor je totiž z ničeho nic uvrhne do cizího bytu, do cizího státu a přiřkne jim jinou identitu. Otázka Jsme tedy Beranovi, kterými jsme vždycky byli či Šmídovi, za které nás všichni kolem považují? uvádí Beranovy do situací, kde ze strachu vznikají lži, komunikaci provází nedorozumění. Mezi postavami manželů beranových vzniká napětí. Logické pochopení, proč se vše děje, nepřichází. „Ničemu nerozumím.... Všechno je jinak!“ konstatuje pan Beran.

Svět je převrácen naruby, je nepochopitelný, absurdní. Pod tlakem policisty, psycholožky a překvapivě i své ženy, spěje pan Beran (Šmíd) k otázce: Kdo vlastně jsem? Manželé Beranovi nakonec na novou identitu v novém prostředí přistupují a stanou se z nich Šmídovi, dokonce za svou dceru přijmou dívku, kterou v životě neviděli. Tedy absurdní situace, by tímto jejím přijetím měla skončit, protože „Absurdita má smysl jen tehdy, pokud se s ní nesmiřujeme.“ (Albert Camus: Mýtus o Sysifovi). Vše ale nakonec vrcholí vstupem třetí identity do hry, kdy je pan Beran-Šmíd osloven jménem Švarc, čímž je absurdita situace znovu potvrzena, protože z absurdního světa není úniku.

Je nutné zmínit, že příjemně v této inscenaci působila scéna. Na jevišti stály jednoduché paravány, které dokreslovaly uzavřený prostor bytu, v němž se Beranovi musí pohybovat. Nic zde nepřekáželo, nic netrčelo navíc.

Mladému souboru lze popřát hodně štěstí na jejich cestě při sbírání hereckých zkušeností s tímto představením a také šikovnou ruku při vybírání her dalších.

POROTA:

Předseda poroty:

Tomáš Hradil

režisér, herec, dramaturg,
hudebník, divadelní nadšenec

Členové poroty:

Hynek Nekuža

režisér, herec a spisovatel

Pavel Dorazil

režisér a herec divadelního souboru. Absolvent režijních a hereckých kurzů. Člen Klubu režisérů SČDO.

